

PATVIRTINTA
 UAB „Investicijų ir verslo garantijos“
 valdybos 2022-10-13 sprendimu
 (posėdžio protokolo Nr. 041)

TIKĖTINŲ KREDITO NUOSTOLIŲ APSKAIČIAVIMO POLITIKA	
Dokumento (tvarkos, politikos, kt.) tikslas	Tikėtinų kredito nuostolių apskaičiavimo politikos (toliau – Politika) tikslas yra nustatyti vieningus principus, kaip Grupėje, laikantis nustatytų apskaitos standartų, turi būti apskaičiuojami paskolų, obligacijų ar kito amortizuota savikaina apskaitomo finansinio turto nuvertėjimo nuostoliai ir garantijų atidėjiniai, taip užtikrinant skaičiavimo rezultatų patikimumą ir palyginamumą
Dokumento (tvarkos, politikos, kt.) taikymo ribos	<p>Politikos reikalavimai taikomi tik amortizuota savikaina apskaitomoms finansinėms priemonėms.</p> <p>Politika nėra taikoma rizikos kapitalo investicijoms, o taip pat toms investicijoms, kurios nėra apskaitomos amortizuota savikaina.</p>
Dokumento (tvarkos, politikos, kt.) taikymo apimtis	<p>Politika įsigalioja nuo jos patvirtinimo dienos</p> <p>INVEGOS ir jos valdomų fondų fondų arba finansinių priemonių, kai fondų fondas nesteigiamas, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos investicijų įstatyme, apskaitoje Politika taikoma nuo jos įsigaliojimo</p> <p>INVEGOS dukterinėms įmonėms Politika taikoma nuo dienos, kai šios įmonės <i>de jure</i> tampa dukterinėmis</p> <p>Dukterinių įmonių valdomų fondų fondų arba finansinių priemonių, kai fondų fondas nesteigiamas, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos investicijų įstatyme, apskaitai taikomas 6 mėnesių pereinamasis laikotarpis nuo dienos, kai šios įmonės <i>de jure</i> tampa dukterinėmis</p>
Susiję dokumentai	Politika taikoma kartu su kitomis tvarkomis ir politikomis: INVEGOS grupės apskaitos politika, Kredito rizikos vertinimo metodika, Paskolų užtikrinimo priemonių vertinimo metodika, Tiesioginių paskolų administravimo tvarka, Abejotinų ir probleminių paskolų administravimo bei skolų išieškojimo tvarka
Dokumentai, kurie netenka galios po šio dokumento įsigaliojimo, arba atliktas dalinis dokumento keitimas, papildymas	Atidėjinių sudarymo politika
Dokumento savininkas	Rizikos valdymo skyriaus vadovas

Dokumento peržiūrėjimo periodiškumas	Politika peržiūrima ir tobulinama, pasikeitus teisiniam reguliavimui, atsižvelgiant į pokyčius rinkoje ar nustačius kitus poreikius keisti Politiką, bet ne rečiau nei kas 2 metus
Viešinimas	Dokumentas viešai skelbiamas INVEGOS internetinėje svetainėje

TIKĖTINŲ KREDITO NUOSTOLIŲ APSKAIČIAVIMO POLITIKA

I. VARTOJAMOS SĄVOKOS IR SUTRUMPINIMAI

Atidėjiniai – tikėtini paskolų vertės sumažėjimo nuostoliai ir atidėjiniai garantijų išmokoms mokėti.

Atidėjinių norma – Pozicijos tikėtinų kredito nuostolių ir likučio santykis procentais.

Finansinė priemonė – tai bet kokia sutartis, kurios pagrindu vienoje įmonėje susidaro finansinis turtas, o kitoje finansinis įsipareigojimas arba nuosavybės instrumentas.

Grupė - UAB „Investicijų ir verslo garantijos“ (toliau – INVEGA) ir visos jos dukterinės įmonės (toliau kiekviena atskirai vadinama **Grupės įmone**).

Portfelis – visos Grupės pozicijos kartu.

Pozicija – amortizuota savikaina apskaitomas finansinis turtas, Grupės laikomas pagal verslo modelius, kurių tikslas arba laikyti turtą siekiant surinkti sutartyje numatytus pinigų srautus, kreditavimo įsipareigojimai ir finansinių garantijų sutartys.

Skolininkas – fizinis arba juridinis asmuo, kuriam Grupė turi piniginių reikalavimų, priskiriamų skolinimo pozicijoms.

TFAS – Tarptautiniai apskaitos standartai.

Tikėtini kredito nuostoliai – atsižvelgiant į tikimybę apskaičiuoti kredito nuostoliai (t. y. dabartinė viso numatomo pinigų trūkumo vertė) tikėtiniu finansinės priemonės galiojimo laikotarpiu. Pinigų trūkumas – pinigų srautų, kurie turi būti mokami pagal sutartį, ir pinigų srautų, kuriuos tikimasi gauti, skirtumas.

Tikėtini galiojimo laikotarpio kredito nuostoliai - tikėtini kredito nuostoliai, susidarantys dėl visų galimų įsipareigojimų neįvykdymo įvykių per visą tikėtiną finansinės priemonės galiojimo laikotarpį.

Tikėtini 12 mėnesių kredito nuostoliai – tikėtinų galiojimo laikotarpio kredito nuostolių dalis, atitinkanti tikėtinius kredito nuostolius, dėl finansinės priemonės įsipareigojimų neįvykdymo įvykių galinčius atsirasti per 12 mėnesių nuo finansinių ataskaitų datos.

Kitos šioje Politikoje naudojamos sąvokos ir trumpiniai suprantami taip, kaip jie yra apibrėžti Tarptautiniuose finansinės apskaitos standartuose, Reglamente (ES) Nr. 2016/2067, EBA Kredito įstaigų kredito rizikos valdymo praktikos ir tikėtinų kredito nuostolių apskaitos gairėse ir kituose teisės aktuose, reglamentuojančiuose atidėjinių skaičiavimą ir formavimą.

II. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Tikėtinų kredito nuostolių skaičiavimas yra dalis Grupėje taikomos kredito rizikos valdymo sistemos, skirtos užtikrinti nuolatinį finansinių priemonių kredito rizikos valdymą: savalaikį identifikavimą, matavimą, vertinimą, peržiūrą (monitoringą), raportavimą bei veikimą nustatyto kredito rizikos apetito ribose.
2. Tikėtinų kredito nuostolių apskaičiavimo politika (toliau – Politika) nustato esminius principus, taikytinus apskaičiuojant Grupės, jos valdomų fondų fondų arba finansinių priemonių, kai fondų fondas nesteigiamas, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos investicijų įstatyme, atidėjinių apskaičiavimo principus ir normas, atsižvelgiant į Grupėje taikomus apskaitos standartus.
3. Politika nėra taikoma rizikos kapitalo investicijoms, o taip pat toms investicijoms, kurios nėra apskaitomos amortizuota savikaina.

4. Tikėtini kredito nuostoliai turi būti apskaitomi visoms pozicijoms, atsižvelgiant į finansinio turto ir finansinių įsipareigojimų kredito rizikos lygį ir jo pasikeitimus, nepriklausomai nuo to, ar nuostolio įvykis yra įvykęs, ar ne.
5. Politikos pagrindu Grupės įmonės, turi parengti tikėtinų kredito nuostolių apskaičiavimo tvarkas (toliau – Tvarkos), kuriose turi būti detalizuota, kaip Politikos nuostatos turi būti taikomos apskaitant finansinių priemonių tikėtinus kredito nuostolius, išskyrus tuos atvejus, kai Grupės įmonė neturi pozicijų, kurioms būtų taikomos Politikos nuostatos.
6. Politiką rengia ir peržiūri INVEGOS Rizikos valdymo skyrius. Politiką tvirtina INVEGOS valdyba.
7. Tvarkas rengia ir peržiūri už tikėtinų kredito nuostolių skaičiavimą atsakingi Grupės įmonių darbuotojai, o tvirtina Grupės įmonių vadovai.
8. Politikos nuostatos peržiūrimos, ir pagal poreikį keičiamos, kai nustatoma reikšmingų ar naujų aplinkybių, kurios gali daryti įtaką Grupės valdomam Portfeliui ir turi būti tinkamai įvertintos bei valdomos. Teikiant siūlymą keisti patvirtintos Politikos nuostatas, kartu turi būti teikiamas ir keitimo poveikio įvertinimas, išskyrus tuos atvejus, kai pakeitimai yra redakcinio pobūdžio ir aišku, kad jie reikšmingos įtakos atidėjinių formavimo principams ir jų dydžiui neturi.

III. REIKALAVIMAI NAUDOJAMIEMS DUOMENIMS

9. Grupėje tikėtinų kredito nuostolių apskaičiavimo modeliai turi apimti visą protingomis sąnaudomis ir pastangomis galimą gauti su kredito rizika susijusią informaciją. Modeliavime naudojama informacija turi būti gauta iš patikimų šaltinių.
10. Siekiant laiku pastebėti ir apskaityti kredito nuostolius, tikėtinų kredito nuostolių modelis turėtų apimti ne tik praeities įvykius ir duomenis apie esamą situaciją, tačiau ir ekonomines prognozes, pavyzdžiui, makroekonominis rodiklius.
11. Norint įvertinti skirtingų ekonominės raidos variantų įtaką atidėjiniams, turi būti sudaromas ne tik bazinis, tačiau ir alternatyvūs scenarijai. Scenarijų pasireiškimo tikimybes nustatomos ekspertiniu būdu, atsižvelgdama į atsakingų institucijų bei autoritetinių ekonomistų vertinimus bei prognozes.
12. Vertinant atidėjinių sumą, turi būti atsižvelgiama į kiekvieną papildomą poataskaitinių įvykių suteiktą įrodymą.

IV. FINANSINIO TURTO IR FINANSINIŲ ĮSIPAREIGOJIMŲ PRIPAŽINIMAS IR PRIPAŽINIMO NUTRAUKIMAS

13. Grupės įmonės turi pripažinti finansinį turtą ar finansinį įsipareigojimą tik kai jos tampa finansinės priemonės sutarties nuostatų šalimi.
14. Jei sudaromuose sandoriuose numatyta, kad už dalį įsipareigojimų bus atsakingas kitas ūkio subjektas, ta įsipareigojimų dalis Grupės įmonės apskaitoje nepripažįstama. Aiškumo dėlei, tuo atveju, kai papildomos rizikos mažinimo priemonės (pavyzdžiui, pergarantavimas) neatleidžia Grupės įmonės nuo pareigos vykdyti prisiimtus finansinius įsipareigojimus, tokioms pozicijoms atidėjiniai turi būti pripažįstami.
15. Grupės įmonės gali pašalinti finansinį įsipareigojimą (ar finansinio įsipareigojimo dalį) iš savo finansinės būklės ataskaitos, tik kai šis įsipareigojimas panaikinamas, t. y. kai sutartyje numatyta prievolė įvykdoma, atšaukiama arba kai baigiasi jos galiojimo laikas.
16. Grupės įmonės gali pašalinti finansinį turtą (ar finansinio turto dalį) iš savo finansinės būklės ataskaitos tik tada, kai baigiasi sutartyje numatytų teisių į finansinio turto pinigų srautus galiojimo laikas arba jos perduoda finansinį turtą ir šio perduoto turto pripažinimas gali būti nutraukiamas, remiantis taikomais verslo apskaitos standartais.

V. TIKĖTINŲ KREDITO NUOSTOLIŲ APSKAIČIAVIMAS

17. Grupės įmonės pirmą kartą tikėtinus kredito nuostolius apskaito pirminio pozicijos pripažinimo metu.
18. Pozicijos kredito rizika įvertinama individualiai arba panašių skolinimo pozicijų grupėje.
19. Bendros Grupės skaičiuojamų atidėjinių sumos, nepaisant to, ar atidėjiniai nustatomi bendrai, ar individualiai, turi pakakti kredito nuostoliams padengti, t. y. Grupė turi užtikrinti, kad individualaus arba bendro skolinimo pozicijų vertinimo parinkimas netrukdytų laiku pripažinti tikėtinų kredito nuostolių, o apskaičiuojant atidėjinius turi būti tinkamai atsižvelgiama į esamus veiksnius ir į ateitį orientuotą informaciją, kuri gali turėti įtakos likusių pinigų srautų susigrąžinimui.
20. Turi būti užtikrintas nuolatinis kredito rizikos stebėjimas ir, esant reikšmingiems pasikeitimams, tikėtini kredito nuostoliai turi būti kuo greičiau perskaičiuojami taip, kad atitiktų visą žinomą informaciją.
21. Apskaičiuodamos savo ir valdomų fondų atidėjinius, Grupės įmonės turėtų:
 - a. Vadovautis tikslumo principu ir iš kelių vertinimo metodų pasirinkti tą, kurį taikydama veiklos rezultatų ir turto negalėtų nepagrįstai padidinti, o įsipareigojimų – nepagrįstai sumažinti.
 - b. Atsižvelgti į riziką ir netikrumus, tačiau netikrumais negalėtų pateisinti sudarytų per didelių atidėjinių ar tyčia padidinti įsipareigojimų.
 - c. Dokumentuoti taikomas prielaidas ir metodus, sugebėti įrodyti jų pagrįstumą, ypatingai tais atvejais, kai taikomų prielaidų ar metodų pokyčiai turi reikšmingos įtakos tikėtinų kredito nuostolių pripažinimui ar dydžiui.
 - d. Laikytis kitų pagal TFAS tikėtinų kredito nuostolių modeliui taikomų reikalavimų.
22. Kad galėtų sėkmingai veikti ateityje, Grupė gali sudaryti atidėjinius būsimosioms išlaidoms, kurias gali tekti patirti dėl teisinių reikalavimų. Įsipareigojimai pripažįstami atidėjinais tik tada, kai būsimosios išlaidos yra neišvengiamos ir nepriklauso nuo įmonės veiklos ateityje. Sprendimai pirkti turtą ar daryti kitokias išlaidas ateityje yra įvykiai, susiję su būsimaisiais įsipareigojimais, todėl jie atidėjinais nepripažįstami.
23. Laikantis kaupimo principo, atidėjiniai dėl galimų įsipareigojimų teismo sprendimams įgyvendinti sudaromi, tik jei teismo byla jau yra iškelta, jei tikimybė, kad įmonė bus įpareigota padengti jį savo turtu yra didesnė už tikimybę, kad to nebus, ir jei atidėjinio suma patikimai gali būti apskaičiuojama. Tačiau, jei teismo bylos baigtis nenuspėjama, galimas įsipareigojimas turi būti laikomas neapibrėžtuju įsipareigojimu, nes jį lemia ne įmonės veiksmai. Išnagrinėjus bylą, neapibrėžtieji įsipareigojimai gali tapti atidėjinais, o vėliau – esamaisiais įsipareigojimais arba galėtų būti panaikinti, jei teismas priimtų įmonei palankų sprendimą.
24. Neapibrėžtieji įsipareigojimai gali būti registruojami nebalansinėse sąskaitose, tačiau jiems atidėjiniai nėra sudaromi.

VI. PORTFELIO GRUPAVIMO PRINCIPAI

25. Portfelyje esančios pozicijos turi būti sugrupuotos į tokias homogenines grupes, kad tikėtinų nuostolių įvertinimas būtų kuo tikslesnis ir užtikrintų teisingą turto vertės atvaizdavimą, pakankamą numatomų lėšų poreikio bei atidėjinių, skirtų nuostoliams dengti, suformavimą. Homogeninių grupių skaičius turi būti optimalus ir pagrįstas tam tikrai grupei priskirtiniais požymiais bei nustatytais kriterijais.
26. Portfelio pozicijos į homogenines grupes turi būti skirstomos taip, kad visoms vienoje homogeninėje grupėje esančioms pozicijoms būtų būdingos bendros kredito rizikos ypatybės.
27. Pagrindiniai grupavimo kriterijai, kuriais remiantis Portfelio pozicijos skirstomos į homogenines grupes, nustatomi atsižvelgiant į:
 - įgyvendinamos priemonės rūšį ir (ar) sąlygas;

- kredito rizikos kilmę;
 - įsipareigojimų realizavimo ir nuostolių kompensavimo schemą;
 - priemonės įgyvendinimui parinktų tarpininkų patikimumą;
 - kitus veiksnius, kurie atlikus išsamesnę garantijų ir (ar) paskolų nuostolių patirties analizę, nustatomi kaip turintys reikšmingos įtakos finansinės priemonės nuostolingumui.
28. Tais atvejais, kai Portfelio skaidymas į homogenines grupes yra pagrįstas kredito nuostolių patirties analize, įverčiams apskaičiuoti turi būti naudojama pakankama statistinių duomenų imtis, kad apskaičiuoti įverčiai būtų logiški ir reprezentatyvūs.
29. Išimtiniais atvejais, kai finansinė priemonė pagal savo rūšį, sąlygas ir (ar) kitus kriterijus iš esmės skiriasi nuo likusio įmonės Portfelio bei dėl to negali būti tinkamai priskirta nė vienai iš jau esamų homogeninių grupių, skaičiuojant tikėtinus kredito nuostolius, jai turi būti taikomas individualus vertinimas.
30. Jeigu Portfelyje atsiranda pozicijos, kurių tikėtini kredito nuostoliai vertinami individualiai, tačiau kurioms būdingos bendros kredito rizikos ypatybės bei taikomi tokie patys numatomų lėšų poreikio bei atidėjinių skaičiavimo principai, tokios Portfelio pozicijos gali būti grupuojamos į naujas homogenines grupes, laikantis Politikoje nustatytų reikalavimų.

VII. ETAPŲ PRISKYRIMAS

31. Visos Grupės kredito portfelio pozicijos, atsižvelgiant į kredito rizikos pokyčius, turi būti priskirtos vienam iš etapų, pozicijai suformuotas atidėjinio dydis priklausys nuo jai priskirto etapo ataskaitinio laikotarpio pabaigoje:
- (i) **Pirmam etapui** priskiriamos veiksnius pozicijos, kurių kredito rizika nuo pirminio pripažinimo reikšmingai nepadidėjo (t. y. sutartyje numatyti mokėjimai vykdomi laiku arba su ne didesniais kaip 30 dienų vėlavimais ir tikimasi, kad skolininkas bus pajėgus vykdyti sutartyje numatytus pinigų srautų įsipareigojimus ateityje). Grupė tos pozicijos atidėjinį nuostoliams turi įvertinti suma, lygia *tikėtiniems 12 mėnesių kredito nuostoliams*.
 - (ii) **Antram etapui** priskiriamos pozicijos, kurių kredito rizika nuo pirminio pripažinimo reikšmingai padidėjo. Grupė tos pozicijos atidėjinį nuostoliams kiekvieną finansinių ataskaitų datą turi įvertinti suma, lygia *tikėtiniems galiojimo laikotarpio kredito nuostoliams*.
 - (iii) **Trečio etapui** priskiriamos nuvertėjusios pozicijos (t. y. tokios, kurioms nustatyti nuostolio įvykiai, lemiantys sutartyje numatytų pinigų srautų trūkumus). Esant poreikiui šiam etapui priskirtos pozicijos gali būti išskaidytos į pogrupius, pavyzdžiui, atskiriamos pozicijos su nutrauktomis paskolomis nuo kitų nuvertėjusių paskolų.
32. Pirminio pripažinimo metu visos pozicijos turi būti priskiriamos Pirmam etapui, išskyrus tas, kurios jau pirminio pripažinimo metu yra laikytinos dėl kredito rizikos sumažėjusios vertės finansiniu turto (angl. POCI).
33. Finansinio turto vertės sumažėjimą Grupės įmonės vertina kas ketvirtį, nustačius reikšmingą kredito rizikos pokytį, atidėjinio dydis turi būti pakoreguotas vadovaujantis Tarptautiniais apskaitos standartais.
34. Pozicija gali būti sugrąžinta į aukštesnį etapą jei nebėra tenkinami kriterijai dėl kurių ji buvo perkelta į žemesnį etapą.
35. Jeigu sutartyje numatyti finansinio turto pinigų srautai persvarstyti arba kitaip pakeisti, bet finansinio turto pripažinimas nenutrauktas, šio finansinio turto kredito rizika automatiškai nelaikoma sumažėjusia. Skolininkas turi nuosekliai tinkamai vykdyti mokėjimus laikotarpiu iki tol, kol bus laikoma, kad kredito rizika yra sumažėjusi.

36. Etapo parinkimas taikomas atskiroms pozicijoms, todėl su tuo pačiu skolininku gali būti turimos kelios pozicijos skirtinguose etapuose.

37.1 paveiksle pateikta schema atvaizduoja skirtinguose etapuose taikomus apskaitos principus.

1 paveikslas

VIII. REIŠMINGO KREDITO RIZIKOS PADIDĖJIMO NUSTATYMAS

38. Kiekvieną finansinių ataskaitų datą Grupės įmonės turi įvertinti, ar nuo pirminio pripažinimo reikšmingai padidėjo pozicijos kredito rizika. Vertinant reikia atsižvelgti į tikėtinu pozicijos galiojimo laikotarpiu kylantį įsipareigojimų nevykdymo rizikos pasikeitimą.

39. Vertinimas atliekamas lyginant įsipareigojimų nevykdymo riziką pirminio pripažinimo dieną su įsipareigojimų nevykdymo rizika finansinių ataskaitų dieną.

40. Finansinės priemonės kredito rizikos padidėjimo įrodymai gali būti ir stebėjimais grindžiami duomenys apie šiuos įvykius:

- Dideli emitento ar skolininko finansiniai sunkumai;
- Finansavimo sutarties pažeidimai, pavyzdžiui, įsipareigojimų nevykdymo ar neapmokėjimo laiku įvykiai;
- Siekiant išvengti didesnių nuostolių, skolintojo skolininkui suteiktos nuolaidos, kurių skolintojas kitu atveju nebūtų suteikęs;
- Apie padidėjusią tikimybę, kad skolininkas bankrutuos arba bus atliktas kitoks jo finansinis reorganizavimas, didinantis kredito nuostolių tikimybę;
- Apie finansinio turto aktyviosios rinkos išnykimą;
- Apie finansinio turto pirkimą arba suteikimą su didele nuolaida, iš kurio matyti patirti kredito nuostoliai;
- Kiti Tarptautiniuose apskaitos standartuose numatyti įvykiai.
- Finansinio turto vertės sumažėjimą dėl kredito rizikos gali lemti ir kelių įvykių kombinacija.

IX. ATIDĖJINIŲ NORMOS

41. Kiekvienai homogeninei grupei nustatomos atskiros atidėjinių normos, kurios taikomos toje homogeninėje grupėje esančioms Portfelio pozicijoms.
42. Atidėjinių normos nustatomos vadovaujantis vidaus reitingais arba išorės kreditingumo vertinimo bendrovių (toliau – Kredito biuras) suteiktais reitingais, statistinių duomenų analizės metodais nustatant nemokumo tikimybes bei kitus įverčius. Tuo atveju, kai naudojami išorės reitingai Kredito biuras turi būti atlikęs savo kredito rizikos vertinimo modelio testavimą, įrodantį aukštą vertinimo rezultatų patikimumą, ir pateikęs Grupei tai įrodančią ataskaitą.
43. Tais atvejais, kai atidėjiniai formuojami naujai garantijų ar paskolų rūšiai, kuri dėl savo specifikos negali būti priskirta nė vienai iš jau egzistuojančių homogeninių grupių, arba kai sukauptų istorinių duomenų nepakanka, kad, vadovaujantis jais, galima būtų pakankamai tiksliai ir pagrįstai apskaičiuoti prognozuojamus nuostolius, turi būti taikoma Kredito biuro pateikti nemokumo įverčiai. Tokia atidėjinių formavimo tvarka taikoma tol, kol bus sukaupta pakankamai istorinių duomenų, kad galima būtų naudoti statistinę duomenų analizę.
44. Skaičiuojant kiekvienoje homogeninėje grupėje esančių skirtingų kredito rizikos grupių normas, paprastai naudojami visi sukaupti duomenys, tačiau gali būti naudojama tik jų dalis, jei galima pagrįsti kad duomenų dalis, o ne visa imtis, tiksliau atspindi pastarųjų laikotarpių dinamiką ir būsimųjų laikotarpių tendencijas.
45. Reikšmingi statistinių duomenų taikymo nukrypimai nuo Politikos nuostatų, turi būti pagrįsti ir taikomi tik esant pagrindžiantiems dokumentams.
46. Kai sukaupta pakankamai istorinių duomenų, atidėjinių normos nustatomos, taikant tikėtinų kredito nuostolių modelį. Pozicijų, priskirtų standartinei rizikai, t. y. pirmam etapui (STAGE 1), atidėjiniai nuostoliams vertinami suma, lygia tikėtiniems 12-kos mėnesių kredito nuostoliams. Pozicijų, priskirtų padidėjusiai kredito rizikos arba antram etapui (STAGE 2), atidėjiniai nuostoliams vertinami suma, lygia tikėtiniems galiojimo laikotarpio kredito nuostoliams. Neveiksnių pozicijų arba pozicijų priskirtų trečiajam etapui (STAGE 3) atidėjinių normos vertinamos individualiai, atsižvelgiant į papildomų kriterijų reikšmes ir taikomos visam paskolos galiojimo laikotarpiui.
47. Individualių garantijų atidėjinių normos, kurioms apskaičiuoti naudojama sukaupta individualių garantijų teikimo istorija, skaičiuojamos pagal formulę:

$$AN = P(D) \times P(N) \times P(K) \times N,$$

čia:

AN – atidėjinių norma (procentais nuo pozicijos likučio);

P(D) – tai tikimybė, kad individualia garantija užtikrinta pozicija taps neveiksni;

P(N) – tikimybė, kad nuostolingai kredito rizikos grupei priskirta paskola bus nutraukta;

P(K) – tikimybė, kad bus kreiptasi dėl garantijos išmokos, jeigu paskola bus nutraukta;

N – išmokų mokėjimo intensyvumas procentais.

48. Kitų pozicijų atidėjinių normos, kurioms apskaičiuoti naudojama sukaupta finansinių priemonių teikimo istorija, skaičiuojamos pagal formulę:

$$AN = P(D) \times N,$$

čia:

AN – atidėjinių norma (procentais nuo pozicijos likučio);

P(D) – tai tikimybė, kad skolininkas nevykdys įsipareigojimų;

N – pozicijos nuostolio, susidariusio dėl sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo, ir įsipareigojimų neįvykdymo metu neapmokėtos įsipareigojimų sumos santykis.

X. ATIDĖJINIŲ NORMŲ TAIKYMAS

49. Pasibaigus kiekvienų metų ataskaitiniam ketvirčiui, Grupės įmonių padaliniai, atsakingi už Portfelio administravimą, laikydamiesi Politikoje ir Tvarkose nustatytų taisyklių, apskaičiuoja tikėtinus kredito nuostolius bei su rezultatais supažindina INVEGOS Rizikos valdymo skyrių ir Finansų valdymo skyrių.
50. Už apskaitą atsakingas padalinys suformuotus garantijų atidėjinius ir paskolų vertės sumažėjimo nuostolius atspindi Portfelio apskaitoje.
51. Portfelio garantijoms ir paskoloms, kurioms yra taikomas pergarantavimas, turi būti apskaičiuotos atitinkamos gautinos kompensacinės sumos.
52. Tikėtinų kredito nuostolių skaičiavimo rezultatai naudojami planuojant tikėtinas Portfelio garantijų išmokas, paskolų vertės praradimus, nuosavų lėšų bei lėšų, gaunamų iš Lietuvos Respublikos Ekonomikos ir inovacijų ministerijos bei kitų asignavimų valdytojų administruojamų programų ir (ar) Europos Sąjungos fondų, poreikį ir kitais tikslais.